

को परिषद पिहाँ वःगु सफू--

योग सुधा	मीन लुमनाः
नेपाल भाषा गय् च्वय्गु ?	मुना स्वां
मस्तय् न्हवःसा	खैयामया स्वाइ
निबन्ध परीचय	नेपाल संगीत (अंग्रेजी)
साहित्यया मुलचं	नःलि कविता
पुलांगु म्ये	स्वां-सिन्हः
गद्य पुचः	सामान्यज्ञान
बिश्वन्तरया मचात दान	फूस्वां
छ्वास	न्हू बाखं पुचः
अहंत् नन्द	आखे (विश्वबाखं)
याकःमिया चा	कंस्बां
थुलिचा	तय्जु
कीगु साहित्य	नेपालभाषा साहित्यया जातः
नेपाल भाषाया प्रारम्भिक अंकगणित	नेपाल-संस्कृति
पद्य पुचः	न्हू धाः
गद्य पुचः (निगूगु)	साहित्यया तिसा

नेपाल भाषा सफू गू २ गू

नेपाल भाषा गय् च्वय्गु ?

नेपाल भाषा केन्द्रीय विभाग
मा सा शा संकाय
त्रिवि
२०४३

चवःह्य

चित्तधर 'हृदय'

निकोखुसी मु - १३०
१०९७

प्रकाशक

नेपालभाषापरिषद्

कायस्थ २०४३

नेपाल भाषा परिषद्, ३६१, न्यततुंछे, कान्तिपुर १३

थाःगु थाय्:- मदन प्रिन्टिङ्ग प्रेस, असन, बालकुमारी, दुछे ।

पिकाः पाखें

श्व २५ हें पुलांगु सफू हानं नं पिकाय् माल धकाः पाठ्यक्रम
समिति सल्हा बिया दी थें छुं भति तैसा नं तनाः पिकया बिया ।
आशा हु श्व सफूचां विद्यार्थी पासापिन्त छुं ज्या वइ ।

नैपाल भाषा गय् चवय्गु ?

भाषा धयागु ह्नि ह्नि न्हू जुया च्वनिगु छः, धातुं जीवित भाषाया
विशेषता हे थ्व । कीगु भाषा नं ह्नाह्नां च्वच्वं भति भति पाना वन,
पुलांगु व्याकरणं न्हूगु रूप काल । अले दकले ह्नापां कीगु भाषाया
सफू थासा-आखलं स्वर्गीय पण्डित निष्ठानन्द बज्राचार्यं पिकया
बिज्यात । वयां लिपा बैद्य धर्मादित्य धर्माचार्यं बुद्धधर्म व नेपालभाषा
पत्रिका पिकयाः छपलाः न्ह्याका बिज्यात । हानं धर्मोदय सभां धर्मोदय
पत्रिका पिकयाः उकिया पलाः तः पलाः याना बिल । नाप नापं
स्वर्गीय कवि सिद्धिदास व स्वर्गीय कवि योगबीरसिं आदि अनेक
कवि व अनेक लेखकपिसं नं बराबर सफू च्वयाः हे व्याकरणयात नित्य
नवीन यानां यंका च्वन । व हे प्रकाशित पत्र पत्रिका व सफू सफुलि
न्येदं निसें थः यानाः च्वयाः वयाच्वंगु कीगु वर्तमान व्याकरणानुसार
कीगु भाषा गय् चवय् माः थें च्वं, व शब्द, पद, अथवा वाक्यया रूप
व्यावहारिक रूपं थुकी क्यनेगु प्रयत्न याना । छाय्, छु छेय् थय् जूगु
धकाः उकिया कारणादि मालेगु ज्या वैयाकरण महोदयपिनिगु । की
लेखपिन्त ला थुलि सीव हे गाके ज्यू कि फलाना शब्द, पद, अथवा वाक्य
गय् चवय् माः । फासं, कीगु भाषाया ह्रस्व, दीर्घ, विसर्ग, विभक्ति,
अनुस्वार, अनुनासिक आदि गन गय् चवय् माः व माः वने-

इ उ या ह्रस्व दीर्घ-

जितः की दुगु जाकि मयो । हुंगु जाकी की दु ।
जाकि किलं नल ।

नेपाल भाषा गय् चवय्गु ?

मचां खि फात । मचा खी दुन । ह्लातय् खिति थात ।
पंजादांबलय् खीर थुल ।

मिसातय् गिजे यात । उस्तादं गीत हाल ।
चि चिकं नित्तां कंट्रोल जुल । ज्यासलय् लुं चो न्यात ।
छि कल्लय् फासं । छिपां छी छसाः हल ।
जि जी मयो ।
की ह्लातय् फिर्पांचि दु ।
लाया ति साः । वया न्यतालय् ती दु ।
ह्मिगः पार तिथि खः । वया अंगुली थी थुना तल ।
पलख दिसं । घालय् आइदिनं दी यो ।
वं खापा धिना चवन । पसःया ऊयाःधी तिनाः वा रे ।
निनि वल । छ्येया नी स्वन ।
नीलः व नीगू या नि दीर्घ जुइ । कःनिया सिबे तछ्व नो । निपा
ह्लातय् निगू सफू दु ।
सःपि व पिपी न्याना हति ।
तुफि छफि हल । दुरुकनय् फी थात । त्याफि फी तःलय् लात ।
बिया तुति बिं जक खनि । व धात्थें वीरह्म खः ।
भुतुली मि च्यात । चिकनय् मी ह्लात ।
वं वयात लित । सिजःया सिबे ली दं ।
वया छ्येनय् सि थात । सीया मत च्यात ।
सिं छकु हल । किसानि छह्म कू पाच्छायाः वन । जाकि बकुया
गोकू दु ?
खुह्म खु वल । छह्म खु खू ।
थ्व फिगू सफुलिं जिगु खः ।
चुपिया चु बत्लाः । चू थें पाउँ ।

जिगु छजु लाकां जूबलय् तन । जुजु धाय् जू छता तोति ।
तु तुतां नं याय् ज्यू । थौं कल्लय् बुँइ तू ह्वः ।
थुम्ये न्याना हल । मि पुइगु थू । सल्लांयात निथु पथू न्याना हति ।
जिके सच्छि दुगुचा दु । दूदःसि धंकल ।
वनय् धुं वल । बुखाचवय् धू दु ।
थौं छको ससुपुजा वने नु । म्येयात हिनू सालाः स्यात ।
तःसिया पु आपाः दु । ततःगोगु भिपू ववखाल ।
भु तज्यानाः भू सीइत ।
बैय् वाःगु मू मुन ।
सु नं थिकय् जुल । सूओ धयागु छ्योभोजय् माः । कसू पयासुल ।
गसू छुल ।

प्याखं हुल । ह वल ।
हपूजा की न्हूगु न्हु खः ।
नी म्हुल । चसू छम्ह हति ।
पुतु छित । पुतूवे बिल ।
भुतु मिसा वल । भुतू च्यात ।
पैलः लनां पैल दु ।
वया ह्य बांलाः । वं ह्यः न्याना हल ।

अनुस्वार व अनुनाशिक-

जितः कं वाः । तुती कं थात ।
वं खं ह्लात । वयागु खं व तं चाल ।
वयात गं । वं गं थात ।
वया जं चिकि त्याः । वया जं प्याहां वल ।
उकी भचा तें । वया तं पिकाल । गोतें दु ।
वयात थं । कथं कल ।

याकन दें । किसिया दें । व निदें दत । जि निदें थें ।

नैया चुपि नः । जि यल्य वने नं ।

वयात ल्ये पें । पंब्बय ग्यानापु ।

जाकि फें ज्वें । फं दाना बिल ।

बें थिला चवन । वं बुया वल । वं वें पुल ।

वया सें हाकु । व मसीनि सं ।]

कःमिया ज्याभः हें । वं स्वांमाः हं ।

खुं वल । खुं खुल ।

कय्गू मँ । न्यताः संक दाल ।

लें मस्यू । वं लं मफ्यू ।

आलु मँ । वया न्यताः सं ।

वं जाकि वल्ल ।

छुं वल । छुं मदय्क नल ।

वनय् धुं वल । देवल्य् धुं च्याकल ।

विसर्ग-

कनि वल । कःनि मुल ।

कसू नल । कःसू ओ छुत ।

कःसी कसि पाना तल ।

तताजु वल । तताःजुं सःतल ।

घच्चाः तुल । घःचा तुंथी कुनु वन ।

स्वांमाः हन । स्वांमा पित ।

सीमा धकाः सराः बिल । जी सकलें सीमाः ।

वा वल । वा सन । वाः को दल । बुंइ वा सल । थौं छु वाः ?

सा वल । साःकु हल ।

लासा लाल । छ लाःसा वा ।

थाज्याय् का वल । भौमचा काः वल ।

क्वेल्हे खा कुन । ऊयालय् खाः तज्यात ।

वया गा हल । कं कायत गाः म्हुल ।

चा काल । गःचाः ह्लात ।

छ्वास्य् बौ तल । व मिजं छ्वाः ।

जा नल । जाः ग्वल ।

ता छिना वन । ताः ग्वे त्वःमन ।

वयात छथु दा । खसिया दाः आपाः दु ।

थ्व खं वयात धा । नार्यांखिया सिबे धाः तग्बः ।

नासःद्यो । चुक्य् नाः दु ।

बखुं पा नायू । मञ्जुश्री पाः गय् थाकु ।

फा धयाहा साप ल्हं । चसिया फाः तःफाः ।

बाताया बाः काल ।

भाती तयाः वसः नाल । जाकिया भाः थाहां वल ।

घ्यो धयागु माःछि हे माकु ।

छं थुलि ज्या या । वं व ज्या याः ।

ला नयाः प्वाः स्याः । अयलाः त्वंसा प्वाः स्याः लाः ।

हापो दन । चिकुलां तीतु महाः ।

वसन्तवल्य् गुई गःतःतःपु धकाः हाःगु ताय् दु ।

वयागु चित्रकला खनाः जिमि कलाः लय्ताल ।

क ! जि नं कः नइला ?

जिथाम् छ्येय् अयलाः छुव्वला त्वनेत नं अय्ला ?

रामं याःगु ज्यां यानाः श्यामयागु दां तन ।

तता वल । ततां तःता ज्या व्वल ।

जिमि तताजु खनाः वया तताःजु ग्याः ।

मेयाके ला खात । म्हुतुं लाः वल ।
 बसि खुल । बःसि सल ।
 मिखां खनि । खापा खनि । वं धाःगु खःनि । अय् हे खः खनी ।
 विसर्ग, अनुस्वार व दीर्घ शब्दय् विभक्ति च्वनिवल्य्—

हुं छय्य् संऊयाः दु । ल्यासे छह् ऊयालं व्वस्वः वल ।
 ऊंगःया त्वाः दु । ऊंगलं त्वाथं व्वानाः नः ।
 निभाः त्वल । निभालं कयाः कपाः स्यात । उकि कपालं चःति
 वल ।
 मिजं छह् वल । व मिजनं मिसा छह् खन ।
 स्वां ह्वया च्वन । व स्वानं छह् मिसां छुत ।
 वया पिलाक्व सिसिथां थें च्वं । व थामय् किसि ची मज्जु ।
 मिसा छह्स्यां ह्याउँसिह् न्याके छ्वयाः व सिह्ललं तिनाः
 छाय्पल ।

चुक्य् मंगाः दु । वया तुति मंगालय् दुन ।
 वं यक्व अय्लाः त्वन । वयात अय्लाखं काल ।
 वया कलाः वल । वयात कलातं न्वात ।
 वया ससः असनय् । व ससलय् वन ।
 मातं तः जाः । मातनय् च्वंगु ऊयाः बांलाः ।
 आलुइ साः तल । सालं आलु आपाः सल ।
 वं जाः त्वल । जालय् न्या आपाः व्वन ।
 आः कापःया भाः व्वाहाँवल, न्हापाया भावं लात ।
 आः तर्क याय् धुन, आर्वलि याय् मखुत ।
 खाः तज्यात । खालं तात ।
 दाः दुगु ला । प्वाथय् दाखं भुन ।
 प्वाः स्यात । प्वाथय् दत ।

मां वल । मामं हल ।
 स्वां ग्यल । स्वानं छुत ।
 सफू न्यात । सफुली खन ।
 गसू हल । गसुलि सुल ।
 भुतुली भुतू दु ।

कपाः स्यात । कपालय् दाल ।
 आकाशय् सुपाय् दु । सुपाचय् लःदु ।
 अस्तंवालय् उदाय्त्त यक्व दु । उदासय् व्यपारी आपाः ।
 वहःया करवा । वहलं सिया तःगु देमा ।
 खुलि मिसा वल । खुलिनं खू काल ।
 खू छह् दु । छ खुलिं धाय्वं जीला ?
 हुंकन भौ दु । दुरु भति त्वन ।
 आयपा पौ बांलाः । पलि मचा कुतुवल ।
 सासौ उस्त नैमवः । सली चा त्वाक् छ्यात ।
 सली न्याना हल । सलिखय् दुरु लुत ।
 भुतुलि कुं वल । अमिगु भौगाः कुंगः ।
 वया मां भि । वया मामं माया याः ।
 वया अबु सः । जिमि अबुं बो बी यो ।
 छं दाजु वल । छं दाजुं धाल ।
 वया पीभत बांलाः । वया पीभतं थाज्या थाः ।
 छिमि किजा आखः सः । छिमि किजां आखः व्वं ।
 जिमि भौ ज्या नी । जिमि भलि जा थू ।
 वया भाःत खँ सः । वया भाःतं अय्लाः त्वं ।
 वया कलाः सुज्या सः । वया कलातं स्वीटर थाः ।
 वया म्हाय् वल । वया म्हाचं कपाय् पयं ।

वया जिलाजं नखत्या वः । वया जिलाजनं कलाः लित व्वना थंकल ।
जिमि पाजु यल वन । जिमि पाजु बसजाः हल ।
जिमि मल्यजु छुचं थ दु । जिमि मल्यजु मानेयाः ।
वया काय कलकत्ता वन । वया काय अनार बिया हल ।
जिमि अजि बुढि जुल । जिमि अजि जिमित गबलें हे बो मव्यू ।
वया आज्ञा धुसि । वया आज्ञां तुतां चू ।
अमि निह्य त्यपुलिं छ्वां थुसि । छुसिनं छ्वांयात सःतल, छ्वायं मताः ।
यारपां यालियात स्वत । यालिनं यारपायात । तर धात्थेया खं अमि
निम्हस्यां निम्हसितं स्वःगु मखु ।

स्वकिनं धाः थें स्वैःथाः दु । उकिं स्वैःथालं स्वकियात धात्थें थो ।
कां व कनि निम्ह पचि पचि याना वल । कांयागु ल्हाः कनि ज्वना
वल, कानं कथि च्या वल ।

च्वाकिनं च्वापुकाःयात धाल- छ साप हे च्वापुकाः बा, च्वापुकालं
लिसः बिल- खः च्वाकि, आपाः च्वाकि जूगुलि थः छुकिं जूगु मखं ।

छुकिनं न्हायकं स्वत । थःत छुकिं खन । भाःतम्ह स्वत, व नं छ्वाः ।
छ्वालं आपातियात स्वात । आपातिं खूयात गिजे यात । छुलिं
खुलियात बोबिल । खुलिनं तंम्वेकल ।

छ साप ध्वां । व ध्वानं धाय्वं जौला ?

विभक्तिया निगू रूप-

व मनु खः । वयात मनु धाः । वैंत बिल ।

सु सु वल ? सुनां यात ? सुयात बिल ? स्वीत बिल !

थ्व बांलाः । थ्वयात बांलाः धाः । थ्वैंत सकसिनं ब्यू ।

क्रियाया ह्रस्वदीर्घ-

वयात ज्या याकि । म्येयात गःकी ।

ग्वंगः ल्वाइ । भौमचा थःछेयं चाई ।

वं ज्या याइतिनि । ज्वरयात पाउँ मनीं ।

खुकुरीं पालि । बँ थिलि । दुरुवा ली ।

वसतय् रंगं की । ग्वरलय् सलामं गी । लाखि ची । छिपां कापः
छी । थ्व वासलं जी । ज्वाः ज्वाः तिसां ती । थोमत्योम्हं थो । अबुजुं
धया दी । प्वाःस्याःसा लाभा नीं । विल्लां वा पी । सुन्ति न्हूगु लें फी ।
भाःतं वसः बी । पसल्यां मी । शत्रुं ल्यू थें ली । सकलें छन्हु सी । चैत्रं
छ्ये पी । वसः ही । धाः हिई ।

ज्या याइ । खँ ह्लाइ । वा धाइ । चाः हिलि । थःछेयं वनि ।
स्वांमाः हनि । म्वाःकःछे मनि । लिपा खनि । मबोव हालि ।

जा दुरु वालि । दुरुवा ली ।

सिमाया हा ली । मवः धकाः पाजु हालि ।

प्वाःस्याःगुली आलु मुनीं । कसी तयाः आलु मनि ।

कैचिं कापः चाइ । थःछेयं चाई ।

असमापिका क्रियाया विविध रूप-

वसः लखय् चाया च्वन । कापः कैचिं चाना च्वन ।

तःसि छाना च्वन । देप्रा छाना च्वन ।

छोपालाखं लाना च्वन । लासा लाया च्वन ।

लं खाया तल । चुपिं ला खाना च्वन ।

जुलं बुना च्वन । घः बुया च्वन ।

बसिं खुयाच्वन । कापः खुना च्वन ।

आखः व्वना च्वन । कंगः व्वया च्वन ।

म्यं पयया च्वन । कपाय् पयना च्वन ।

वं दां ह्याया च्वन । वया चाह्या ह्याना च्वन ।

थुगु खें जुया च्वन । सिमाय् कंगः जुना च्वन ।

पुखू जाया वल । निह्य जाना वल ।

व खं ताया च्वन । नैकी ताना तल ।
 मचायात दाया च्वन । कापः दाना च्वन ।
 नौद्वयं हामो माला च्वं । थःके दुगु ख्यला छ्व ।
 काय्या खाः सिका च्वन । सिंकु दिका च्वन ।
 बजि भपा च्वन । मिसा छायापा च्वन ।
 असमापिका क्रियाय् अन्तय् 'ना' व 'या' वगुइ—
 मिखा कना च्वन । त्याय् कया च्वन ।
 थों कायाः दल । खापां कानाः सित ।
 गः क्रियाः सित । हि किनाः सित ।
 निभालं खयाः गन । व खनाः जि ग्यात ।
 यखायाः स्यात । दाः खानाः यन ।
 ला खुना च्वन । ध्यवा खुया यंकल ।
 आखः गियाः च्वकल । ध्वगिनाः वन ।
 म्हाय् लिगनाः हल । सल गयाः वल ।
 च्वना च्वन । च्वया तल ।
 इचा चाया च्वन । लं चाना च्वन ।
 धकं चियाः पचि पंम्हुल । खिपतं चिनाः हल ।
 जाकि चुना च्वन । तुतामं चुया वल ।
 स्वां छायाः वन । तु छायाः नल ।
 ओ छुना च्वन । ला छुयाः नल ।
 लः जायाः वात । निह्म जानाः यात ।
 गुच्चा तनाः मचा ख्वन । पिलाय् तया तल ।
 बसि ताना च्वन । मांया सः तायाः मचा ख्वल ।
 गमुली तिया तल । सिह्ललं तिनाः छायापल ।
 छयं तुनाः वन । धवतं तुयाः तल ।

पक्खाः पिया च्वन । वा पिना च्वन ।
 खि फाना च्वन । सिं फाया च्वन ।
 मचा बुयाः यन । जा बुना च्वन ।
 निभाः बिना च्वन । वयात बियाः वन ।
 ध्यबा मुना च्वन । कःनि मुया च्वन ।
 लासा लाया च्वन । जेलय् लाना च्वन ।
 तिमिला लुया च्वन । अय्लाः लुना च्वन ।
 फल सया च्वन । वा सना च्वन ।
 चाकुगु साना च्वन । हानं सया च्वन ।
 लं सुया च्वन । लः सुना च्वन ।
 स्वांमाः हना च्वन । छयं दुत हया च्वन ।
 लः हाया च्वन । ध्या ध्या हाना च्वन ।
 माय्कां हिनाच्वन । वसः हिया च्वन ।
 भूत कालिक क्रियाया अन्तय् ल व त ज्वीगु—
 खापां कात । त्याय् काल ।
 गः किल । हि कित ।
 निभालं खल । छं धाःगु खत ।
 व थरथर खात । नकिनय् खाल ।
 कापः खुत । ध्यबा खुल ।
 हासां वा गाल । सर्गतं वा गात ।
 खापा चाल । कैचि चात ।
 खिपतं चित । ल्वहेतं चिल ।
 छोयात स्वां छाल । तःसि छात ।
 ला छुल । स्वानं छुत ।
 उपि निम्ह जात । लःघः जाल ।
 सिमाय् ढंगः जुत । ज्या जुल ।

रंगं जित । उया या:गु जिल ।

थ्व छ्येया गुलि तुत ? वसः तःला तुल ।

तिसां तिल । सिन्हलं तित । न्हायपनं ताल । खालं तात ।

चिपं थिल । घलं लः थित । ध्याचलय् दल । लजगाः दत ।

लें दात । कथि दाल । दान फल । म्हं फत ।

निभाः बित । ध्यबा बिल । मचा बुल । जुलं बुत ।

सी मुत । कःनि मुल । अयाः लुत । ध्यबा लुल ।

जा बाल । जा वात । क्वाः सात । जें ज्वनाः साल ।

खिचा सित । चिप सिल । लं सुल । सः सुत ।

मे हाल । लुफी हात । चुपि पाल । वा पात ।

छ्ये पिल । वा पित । मि पुत । घाय् पुल ।

अनुस्वार दुगु शब्दय् विभक्ति तय्वलय् म वा न मालाःउकी
विभक्ति तय्माः ।

मामं बिल, मांयाके काल ।

खि थात, व खिनय् खौं दु ।

कुनं कित, कुनय् लाक दु ।

गं थात, व गनय् स्यो दु ।

व गां खः, व गामं वल, जि गामय् वने ।

सफुली चि दु, व चिनं खौं लात ।

छुचुं मरि छुत, छुचुनय् ध्यो भचा नं ति ।

तं म्वल, तमं मिखां मखं

चवतय् तां दु, तामय् खरि दु ।

दि स्वत, दिनय् लाः ।

किसिया दं, दनय् लुं कया तल ।

दोछि दां दु, उलि दामं छु गाइ ?

नां दं, नामय् मि तल । लं सुल, लनं फित ।

छ्येय् थां दु, थामय् चिना तल ।

मेगु उखे थुखेया-

‘स च ज’ जक मखु मेगु आखःया नं य् जुया च्वंगु शब्द
सालय् साय्मि दु, आदि ।

झीगु भाषा शब्दया जक मखु हिन्दी वा संस्कृत शब्दया नं य् जू-
खस-खय्, घांस घाय्, प्यास-प्याय्,

‘स च ज’ जुया नं य् मजूगु शब्द-

तास, यस, नस, फुस, ब्याज, प्याज, आदि ।

शब्दया ल्युने च्वंगु ‘न म’ नं लोप मजूगु शब्द-

व अन महु, गन वन । आम खुनु थन हति ।

स च ज व न म मखुगु आखःया नं अकार ताहाकः मजूगु, व हे
तुं आखः लाःगु शब्द-

दख लख दत । याः न्याःगुलिं जनवाहाद्योयात पूजा यात । सलया

खो सः वल ।

लि वा ति अन्तय् दुगु अया जक मखु नि अन्तय् दुगु अया नं
औ जूगु-

थनियात थौं नं धाः ।

लि तिया नं औ मजूगु-

चकलि चकौ मजुसे चःलि । भति घौ भति नल । छं मति मति ।

थतिया द्यो स्वेमाः ।

लि वा तिया न्ह्योने च्वनाः नं दीर्घ मजूगु उ नं यक्वं दु-

थुलि चा भुतिया गुलि दां दइ । उलि खँय् नं कुति कुति हालेगु सा ।
सिमा चुलि जाइ । बातं कयाः पुलि स्यात । थौं यात थुलि हे जुल ।

गय् च्वय्गु